

leeftijd **53**
opleiding **graduaat agro-industrie, Roeselare**
bestuursloopbaan **actief namens ABS (2019), bestuurder ABS (2022), nationaal voorzitter ABS (2025)**
bedrijf **vleesvee (60 Belgisch witblauwen)** met bijbehorend land

‘Wij moeten bomen planten in de weide, **maar minister Weyts heeft er geen probleem mee dat Braziliaanse koeien pal in de zon staan**’

‘Een stabiel kader is meer dan ooit nodig’

Voor Bruno Vincent, voorzitter van de Vlaamse boerenorganisatie ABS, ontbreekt vooral het stabiele kader in het landbouwbeleid, zowel in Vlaanderen als in Europa. ‘We hebben ambitieuze jongeren met een droom. Maar toch haken er te veel af.’

TEKST WIM VEULEMANS

Begin april 2025 nam de Aalterse vleesveehouder Bruno Vincent symbolisch de drietand over van Hendrik Van Damme. Vincent werd daarmee voorzitter van de Vlaamse boerenorganisatie ABS of het Algemeen Boerensyndicaat. Toen Vincent in 1996 het vleesbedrijf van zijn moeder overnam, was er van een ambitie in een vakbeweging nog maar weinig te merken op het Aalterse hof. Vincent combineerde zijn bedrijf met het werken buitenshuis. Pas in 2019 ging het verdedigen van boeren hem meer aantrekken en begon zijn verhaal bij ABS.

Vanwaar kwam destijds uw draai naar het verdedigen van de sector?

‘Dat kwam vooral door mijn laatste werk buitenshuis, waar ik werkzaam was in een onderzoeksinstelling. Ik merkte dat er daar heel veel kennis was in de diepte, maar veel minder in de breedte. Bij boeren is dat veel eerder omgekeerd. Een veehouder moet het brede spectrum kennen, van het technische tot de markt en zelfs de maatschappij. Dat viel me sterk op en dreef me richting het syndicalisme van ABS.’

‘In 2019 heb ik volledig voor de landbouw gekozen en kon ik mijn bedrijf gaan combineren met verschillende vertegenwoordigingen vanuit ABS in een aantal rundvee-gerelateerde organisaties als VLAM, Belbeef en IVB. In 2022 trad ik dan toe tot het bestuursorgaan. In maart van vorig jaar werd ik eerst provinciaal voorzitter in Oost-Vlaanderen, om een maand later Hendrik Van Damme op te volgen als nationaal voorzitter. Hij is nu mijn ondervoorzitter.’

Was het een eenvoudige wissel in het bestuur van ABS?

‘Neen, toch niet. Het mooie is dat we in 2025 in onze structuur maar liefst twaalf nieuwe bestuurders hebben mogen verwelkomen op een totaal van negentien bestuurders. De ervaren bestuurders kunnen zo de jongeren begeleiden, zoals Hendrik doet.’ ‘Ik weet dat wel meer organisaties het moeilijk hebben om mensen te engageren. Dat was en is ook voor ons een uitdaging. Wij hebben bovendien geen groot personeelsbestand waar we als bestuurders kunnen op terugvallen. Het zijn dus maar enkele mensen die het brede arsenaal aan dossiers opvolgen. Mijn voorzitterschap is naast mijn bedrijf nog eens een fulltime tijdsbesteding, waarbij de verplaatsingen, vaak naar Brussel in de spits, kunnen doorwegen.’

Was tijd dan uw grootste drempel om het voorzitterschap op u te nemen?

‘Eigenlijk niet. Voor mij was het deels opgeven van mijn privacy een grotere drempel. Je raakt die toch wat kwijt door het voorzitterschap, je loopt meer in de kijker. En dan heb ik het niet alleen over de pers. Je wordt toch ook wat gereserveerder in je houding. Je kan niet zomaar alles zeggen.’

Recent presenteerde ABS een toekomstvisie op de landbouw. Wat heeft daarin de voornaamste aandacht?

‘Het familiale bedrijf staat daarin vooraan. Die bedrijven hebben onze sector in Vlaanderen gebracht tot waar we nu staan. We mogen die bedrijven nooit uit het oog verliezen.’

‘Daarnaast hebben we ook aandacht voor het regionale verenigingsleven. Het is belangrijk dat boeren op lokaal niveau altijd mee aan tafel zitten als het over de sector en alles eromheen gaat. Vroeger had iedereen in het dorp wel een boer in de familie, dat is nu niet meer het geval. In gemeenten en bovenlokale structuren gaat het vaak over ons, al zitten we niet altijd mee aan tafel. We moeten dat zelf als boer oppakken.’

Jullie willen ook meer aandacht voor de verjonging in de sector?

‘Dat is misschien wel de grootste uitdaging, niet alleen hier, maar in geheel West-Europa. Er zijn nog zo veel jongeren geïnteresseerd in de sector, jongeren met ambitie. Dat merkte je recent op Agribex, maar ook bij de actie tegen Mercosur in Brussel. Daar waren heel veel jongeren.’

‘Alleen loopt hun ambitie vaak spaak, niet zozeer door een gebrek aan financiële middelen, als wel door gebrek aan een stabiel kader waar ze hun toekomst op kunnen bouwen. We moeten als maatschappij oppassen dat we die generatie niet kwijtraken en ons ervan bewust zijn dat er daarna nog een generatie komt.’

Wat moet dat stabiele kader dan wel inhouden?

‘Zo’n kader staat of valt met de aanwezigheid van rechtszekerheid. De sector beseft goed dat er in verschillende dossiers stappen en investeringen nodig zijn, maar dat kan alleen maar als je weet dat waarin je investeert ook standhoudt op langere termijn. Veel politieke beslissingen zijn echter nogal labiel onderbouwd. Stikstof is daar een voorbeeld van. In Vlaanderen durft men er niet meer aan te sleutelen, omdat men vreest dat het geheel dan omvalt.’

‘In Vlaanderen moet elke rundveehouder tussentijds 5 procent ammoniakemissie verminderen ten opzichte van de vergunde situatie door bijvoorbeeld minder dieren te houden, te beweiden of enkele innovatieve technieken toe te passen. Maar van deze laatste is men dan niet zeker of ze op langere termijn legitiem blijven. Als ABS vroegen we om die 5 procent voor de rundvee-

‘Veel politieke beslissingen zijn nogal labiel onderbouwd.

Stikstof is daar een voorbeeld van’

sector uit te stellen tot na de uitspraak van het grondwettelijk hof, maar zelfs dat durft men niet aan.’

Verschildt de situatie in Vlaanderen met die in Nederland?

‘Ik ken de Nederlandse situatie natuurlijk niet geheel in de diepte, maar er lijkt mij wel een groot verschil. In Nederland is er tenminste nog debat over stikstof. Dat komt natuurlijk door de recente verkiezingen en de regeringsonderhandelingen. Maar in Vlaanderen is er geen debat.’

Is het recente mestactieplan MAP7 een soortgelijk verhaal in Vlaanderen?

‘Een verschil met stikstof is dat we met de sector hierover wel mee aan tafel zaten. Het is er nu, al is het niet perfect, en we zullen het ermee moeten doen.’

‘Recent bracht de Vlaamse milieumaatschappij VMM naar buiten dat het nitraatgehalte in het oppervlaktewater op het laagste peil in jaren lag. Het is goed dat de inspanning van onze land- en tuinbouwers resultaat opleveren en dat dit erkend wordt. Maar ik vraag mij dan ook meteen af wat de boer hieraan heeft. Ik kan me niet van de

indruk ontdoen dat er in dit dossier, net als met stikstof, steeds naar onze sector wordt gekeken als oorzaak. Men negeert daarbij andere bronnen van vervuiling, zoals door private huizen. Recent zag ik op Facebook een foto van een bevroren waterloop vol met uitwerpselen van ganzen. Ik weet goed dat dit niet afdoet aan de inspanning die onze sector neemt en moet nemen. Maar het beeld maakt evenzeer duidelijk dat de overheid niet alleen naar onze sector moet kijken.’

Recent voerden jullie actie tegen de Mercosur-deal die de EU wil aangaan. Waarom ligt die zo zwaar op de maag?

‘Op zich zijn we niet tegen een handelsdeal, laat dat duidelijk zijn. Alleen mag zo’n deal niet ten koste gaan van onze veehouders. Hoe kan je als veehouder immers concurreren als voor de productie van jouw product andere, zwaardere normen gelden dan voor een geïmporteerd product? En het grootste probleem is dat de consument het niet eens gaat merken, want dat vlees gaat vaak in de verwerking.’

‘Het valt me bijzonder zwaar dat geen enkele natuur- of dierenwelzijnsorganisatie

gereageerd heeft op Mercosur. Ze staan voor een betere natuur en meer welzijn, maar hier hoor je ze niet of amper. En nog frappanter is de houding van Vlaams minister Ben Weyts, bevoegd voor dierenwelzijn. Hij wil via zijn project Airkoe meer beschutting voor de dieren op de weide, maar is ook voor Mercosur. Wij moeten dus bomen planten in de weide, maar Weyts heeft er geen probleem mee dat die Braziliaanse koeien in feedlots pal in de zon staan.’

‘Ik heb de indruk dat Europa deze Mercosur wat uit armoede en onder druk van het Trump-beleid snelsnel wil doordrukken.’

U bent blijkbaar kritisch op de kijk van het Europese beleid op landbouw?

‘Noem me gerust een fiere Europeaan. Ik zie zeker meerwaarde in Europa. We mogen best positief blijven. We hebben een innovatieve, hardwerkende sector en een grote interne markt. Alleen moet ook Europa toekomstgericht denken en een stabiel kader voorzien voor onze sector. Geef de boer dat stabiele kader en eigenlijk heb je dan geen Mercosur-deal nodig. Ik denk zelfs dat dit ook geldt voor andere economische sectoren. Ook zij vragen een stabiel en realistisch kader dat hun toestaat om internationaal mee te kunnen spelen.’

Toch zal de EU het landbouwbudget opnieuw inkrimpen. Wat betekent dat voor de Vlaamse landbouw?

‘In die 20 procent reductie van het budget in het GLB houdt men geen rekening met de inflatie. Voor Vlaanderen zal die krimp dus nog flink hoger zijn. Ik begrijp dat in het licht van de internationale spanning Europa voor een aantal strategische keuzes staat. Defensie is er daar een van, en dat is logisch. Maar ook landbouw en voeding zijn dat. En het lijkt alsof niet alle politici dat helder in beeld hebben. We kunnen snel de sleutels van onze eigen voeding kwijt zijn.’

Heeft de sector dan wel voldoende potentie richting de toekomst?

‘Zoals ik al zei: we moeten positief zijn. We hebben kennis, kunde, markt en ambitie in onze sector. Alleen ontbreekt het ons aan een stabiel en werkbaar kader om te kunnen ondernemen op langere termijn.’

Wat is tot slot uw ambitie als voorzitter?

‘Ik wil vooral de stem van de landbouwers naar voren brengen, maar ook laten brennen. Dat wil zeggen dat ik niet voor mezelf, voor het ABS, maar voor alle boeren dat wil doen. Voor mij ligt daarbij de nadruk op het feit dat we ervoor moeten zorgen dat op elk niveau en in elk aan landbouw gerelateerd debat de boer mee aan tafel zit.’